

32003R0986

11.6.2003

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

L 143/5

UREDBA SVETA (ES) št. 986/2003**z dne 5. junija 2003****o spremembi protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo (ES) št. 360/2000 o uvozu sintranega magnezijevega oksida s poreklom iz Ljudske republike Kitajske**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ (osnovna uredba) in zlasti člena 11(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, preloženega po posvetovanju s Svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

plačilu protidampinških dajatev. Umetno visoka cena se lahko doseže z dogovorom med povezanimi strankama ali zato, ker je cena narasla zaradi postopne prodaje tik pred carinjenjem.

- (4) Zato obstoječi ukrepi ne zadoščajo, da bi preprečili škodljivi damping.
- (5) Poleg tega trenutno veljavni ukrepi ne ustrezajo v primerih, ko se je uvoženo blago pred vstopom v prosti promet Skupnosti poškodovalo. V tem primeru ukrepi ne bi smeli preseči obsega, ki je potreben za odpravo škode, zato bi morali upoštevati morebitno znižanje vrednosti, kadar škoda nastane pred vstopom blaga v prosti promet Skupnosti.

A. POSTOPEK**1. Veljavni ukrepi**

- (1) Februarja 2000 je Svet z Uredbo (ES) št. 360/2000 ⁽²⁾ uvedel dokončne protidampinške dajatve pri uvozu sintranega magnezijevega oksida s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (LRK). Dajatve so bile v obliki najnižje uvozne cene (MIP).

2. Začetek

- (2) Komisija je 13. junija 2002 v obvestilu (obvestilo o začetku), objavljenem v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* ⁽³⁾, napovedala začetek delnega vmesnega pregleda protidampinških ukrepov, ki se po členu 11(3) osnovne uredbe uporabljajo za uvoz sintranega magnezijevega oksida s poreklom iz LRK v Skupnost.
- (3) Pregled se je uvedel na pobudo Komisije, da bi se preučila ustreznost oblike veljavnih ukrepov. Sedanji ukrepi v obliki najnižje uvozne cene ne razlikujejo med prodajo med povezanimi strankami in prodajo med nepovezanimi strankami, oziroma med neposredno ali posredno prodajo Skupnosti, tj. prodaja, ki ni opravljena neposredno od izvoznika v zadevni državi do uvoznika v Skupnosti. Pomanjkanje razlikovanja med različnimi vrstami prodaje lahko privede do izogibanja. Stranke bi lahko ob vstopu v Skupnost umetno povišale uvozno ceno, da bi se izognile

3. Preiskava

- (6) Komisija je uradno obvestila o začetku zadevne proizvodnje izvoznike, uvoznike, uporabnike in njihova združenja, predstavnike zadevne države izvoznice in proizvajalce Skupnosti.
- (7) Zainteresirane stranke so imele možnost pisno izraziti svoja stališča in v roku, določenem v obvestilu o začetku, zahtevati zaslišanje.
- (8) Ena trgovska zbornica v zadevni državi, proizvajalci Skupnosti in uvozniki/trgovci Skupnosti so pisno izrazili svoja stališča. Vsem strankam, ki so zahtevale zaslišanje v določenem roku in dokazale, da obstajajo posebni razlogi za zaslišanje, jim je bilo to omogočeno.
- (9) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so se ji zdele potrebne za ugotavljanje ustreznosti veljavnih ukrepov.

B. PRODAJA POVEZANIM IN NEPOVEZANIM STRANKAM

- (10) Izvozniki, za katere veljajo ukrepi, lahko pri izvozu v povezana podjetja v Skupnosti zaračunajo ceno, višjo od najnižje uvozne cene, in jo naknadno izravnavajo po opravljeni carinski deklaraciji. To lahko izniči učinke najnižje uvozne cene, saj se zadevni izdelek dejansko še lahko izvozi v Skupnost pod najnižjo uvozno ceno. To bi lahko privedlo do takšnih cen pri nadaljnji prodaji v Skupnosti, ki bi preprečevale, da bi se dosegli načrtovani učinki ukrepa, in sicer preprečevanje škodljivih vplivov dampinga.

⁽¹⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1972/2002 (UL L 305, 7.11.2002, str. 1).

⁽²⁾ UL L 46, 18.2.2000, str. 1.

⁽³⁾ UL C 140, 13.6.2002, str. 4.

- (11) Če bi bila prodaja izvoznikov s sedežem v LRK povezanim uvoznikom v Skupnosti zavezana dajatvi *ad valorem*, bi se velika nevarnost izogibanja takšni dajatvi med povezanimi strankami znatno zmanjšala, morebitne manipulacije s cenami pa bi lažje zaznali. Dajatev *ad valorem* bi se ocenila glede na vrednost ob upoštevanju obstoječih pravil za določanje carinske vrednosti blaga, uvoženega v Skupnost, ki so določena v Carinskem zakoniku Skupnosti⁽¹⁾. Pri transakcijah med nepovezanimi strankami Carinski zakonik Skupnosti predvideva, da je vrednost uvoženega blaga za potrebe carinjenja običajno vrednost transakcije. Da bi carina sprejela transakcijsko vrednost med dvema povezanima strankama, mora izvoznik dokazati, da se ta vrednost močno približuje eni od transakcijskih vrednosti iz člena 30 Carinskega zakonika Skupnosti. Med vsakodnevne dejavnosti carinskih organov spada odkrivanje morebitnih podcenitev tako določenih transakcijskih vrednosti. Če carinski organi odkrijejo umetno nizko transferno ceno med povezanimi strankami, izračunajo novo, višjo carinsko vrednost. Carinski zakonik Skupnosti⁽²⁾ vsebuje za carinske namene izčrpno opredelitev pojma „povezanih strank“. Zato carinski organi v okviru svojih vsakdanjih dejavnosti ugotavljajo, ali poteka transakcija med povezanimi strankama, in v ta namen so ustrezno opremljeni za prepoznavanje statusa strank, ki se ukvarjajo z zadevnim izdelkom. Če bi se uporabila dajatev *ad valorem*, bi carinski organi lahko odkrili vsako nepravilno navedbo vrednosti med povezanimi strankami, kar bi močno otežilo izogibanje.
- (12) Obvezna dajatev se določi na podlagi transakcijske vrednosti. Če bi stranke znižale transakcijsko vrednost, bodo posledice vplivale na naknadne preglede, tudi na preiskave proti absorpciji, saj bodo nizke transakcijske vrednosti služile kot osnova za določanje nove izvozne cene z morebitnim zvišanjem dampinške stopnje. V primeru dajatve *ad valorem* bodo (nizke) transakcijske vrednosti evidentirane v ustreznih odpremnih listinah.
- (13) Nenazadnje bi bilo treba upoštevati tudi dejstvo, da je v primeru najnižje uvozne cene težnja povezanih strank po manipuliranju s cenami večja. V primeru najnižje uvozne cene bi manipuliranje s cenami lahko pripeljalo do izogibanja protidampinškim dajatvam v celoti. V primeru dajatve *ad valorem* pa bo morebitno manipuliranje s cenami pripeljalo samo do nižje dajatve, saj je dajatev odstotek vsake dejansko zaračunane cene. Nevarnost manipuliranja je zato višja pri uporabi najnižje uvozne cene kot pri uporabi dajatve *ad valorem*.
- (14) Proizvajalci Skupnosti so zahtevali, da ostanejo ukrepi za transakcije med povezanimi uvozniki nespremenjeni. Po njihovem mnenju obstaja nevarnost, da nacionalni carinski organi ne bodo ustrezno ocenili statusa povezanih uvoznikov. Kot trdijo, bi bila posledica tega, da bi se nepovezani uvozniki izdajali za povezane uvoznike in s tem bi neupravičeno imeli koristi od uporabe dajatve *ad valorem* namesto najnižje uvozne cene. Kot je navedeno že zgoraj, so carinski organi sposobni prepoznati položaj vpletenih strank. Poleg tega je učinek dajatve enak, neodvisno od tega, ali je v obliki najnižje uvozne cene ali v obliki dajatve *ad valorem*, in sicer je njen učinek ta, da odpravi vplive škodljivega dampinga. Iz teh razlogov se predvideva, bo imela dajatev še vedno enak učinek, celo v malo verjetnem primeru, ko bi se uvozniki lažno izdajali za povezane uvoznike, vsesplošna nevarnost izogibanja pa se bo zmanjšala.
- (15) Na podlagi zgoraj navedenega lahko zaključimo tudi, da bi bila nevarnost izogibanja dajatvi veliko manjša, če bi bila prodaja izvoznikov s sedežem v LRK povezanim strankam v Skupnosti zavezana dajatvi *ad valorem*. Zahteva proizvajalcev Skupnosti po tem, da se oblika ukrepov za povezane uvoznike ne bi spremenila, se s tem zavrne.
- (16) Proizvajalci Skupnosti so nadalje utemeljevali tudi, da opredelitev cene v operativnem delu Uredbe (ES) št. 360/2000 „neto, franko meja Skupnosti“ še vedno omogoča, da uvoznik carini blago na stopnji v skladišču končnega uporabnika, vključno z vsemi logističnimi stroški, nastalimi od „cif, free out“ do „franko končni uporabnik“, in s tem je uvozna cena lahko umetno visoka. Zato so zahtevali, da se opredelitev spremeni v „franko pristanišče Skupnosti“.
- (17) Carinska vrednost na osnovi opredelitve „neto, franko meja Skupnosti“ vključuje samo stroške prevoza in zavarovanja uvoženega blaga ter stroške natovarjanja in pretovarjanja blaga, ki so povezani s prevozom uvoženega blaga na kraj uvoza na carinsko ozemlje Skupnosti. Stroški, nastali po uvozu od meje do končnega uporabnika, zato niso všteti in zahtevki se zato zavrne kot neutemeljeni.

(1) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

(2) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1). Uredba, nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 444/2002 (UL L 68, 12.3.2002, str. 11).

- (18) Industrija Skupnosti je nadalje utemeljevala, da bi morali imeti ukrepi obliko dvojne dajatve, in sicer obliko najnižje uvozne cene in obliko dajatve *ad valorem*, če bi se želeli izogniti absorpciji ukrepov, in sicer odvisno od tega, katera je višja, s tem pa bi preprečili manipuliranje cen. Utemeljitev ni bila podprta z dokazi, zato se zavrne.
- (19) Ena trgovska zbornica je nadalje trdila, da za odpravo škode zadošča katera koli transakcija po ceni, ki je enaka ali višja od najnižje uvozne cene, ne glede na dejstvo, ali je takšna transakcija namenjena povezani ali nepovezani stranki. Če bi se za ceno, ki je enaka ali višja od najnižje uvozne cene, uporabljala dajatev *ad valorem*, bi zaščita presegala potrebno raven za odpravo škode.
- (20) V zvezi s tem velja poudariti dejstvo, da je učinek dajatve enak, neodvisno od tega, ali je v obliki najnižje uvozne cene ali v obliki dajatve *ad valorem*, in sicer je njen učinek ta, da odpravi vplive škodljivega dampinga. Po drugi strani se ne predlaga, da se dajatev *ad valorem* uporablja poleg najnižje uvozne cene, temveč namesto slednje. Kot je omenjeno že zgoraj, bi izvozniki proizvodov, za katere veljajo protidampinški ukrepi, poleg tega lahko zlahka zaračunavali umetno visoke cene (in sicer nad najnižjo uvozno ceno) ob izvozu povezanim podjetjem v Skupnosti in te cene bi nato po carinski deklaraciji izravnali. Zato lahko najnižja uvozna cena povsem izgubi svoj pomen, cene pri nadaljnji prodaji v Skupnosti morda ne bodo dosegle nameranih učinkov ukrepa. Ob upoštevanju teh razlogov in velike nevarnosti manipuliranja s cenami v prodaji med povezanimi strankami se utemeljitev trgovske zbornice zavrne.

C. NEPOSREDNA/POSREDNA PRODAJA MED NEPOVEZANIMI STRANKAMI

- (21) V zvezi s prodajo med nepovezanimi strankami bi morali še nadalje razlikovati med neposredno prodajo (in sicer med uvoznikom v Skupnosti in izvoznikom v zadevni državi) in posredno prodajo (in sicer tisto, ki ne poteka neposredno od izvoznika v zadevni državi do uvoznika v Skupnosti), ker obstaja v slednjem primeru enaka nevarnost manipuliranja s cenami.
- (22) En uvoznik je trdil, da ne bi smelo biti razlikovanja med neposredno in posredno prodajo v Skupnost, ker bi to privedlo do neenakega obravnavanja različnih uvoznikov. Na primer uvozniki, ki kupujejo izdelke preko trgovcev v tretjih državah, bi bili v manj ugodnem položaju v primerjavi

z uvozniki, ki kupujejo izdelek neposredno od izvoznika v zadevni državi, celo kadar bi bila vsa vpletena podjetja nepovezana.

- (23) Najprej bi morali upoštevati dejstvo, da je namen obeh dajatev odpraviti učinke škodljivega dampinga, zato predstavljajo enako stopnjo dajatve. Poleg tega temelji razlikovanje med neposredno in posredno prodajo na dejstvu, da je treba nevarnost manipuliranja s cenami omejiti. Izhaja se iz dejstva, da ta nevarnost obstaja v vseh primerih, kadar prodaja ne poteka neposredno od izvoznika s sedežem v LRK nepovezanemu uvozniku v Skupnosti, ker je vpleteno večje število strank in ker carinski organi težje preverjajo celotno verigo transakcij, kadar prodaja poteka preko trgovcev v tretjih državah. Obseg teh nevarnosti poudarjajo ugotovitve Evropskega računskega sodišča v letnem poročilu iz leta 2000 ⁽¹⁾. Zaradi večje nevarnosti manipulacije s cenami pri posredni prodaji, ki odtehta za morebitni manj ugodni položaj uvoznikov iz tretjih držav, se pripomba uvoznikov zavrne.
- (24) Zato se zaključi, da je prodaja, ki jo opravljajo izvozniki s sedežem v LRK neposredno nepovezani stranki v Skupnosti, še naprej zavezana najnižji uvozni ceni, ki je v prvotni preiskavi obveljala za ustrezen ukrep. Da bi se izognili nevarnosti manipulacije s cenami, se bo v vseh drugih primerih uporabljala dajatev *ad valorem* v višini 63,3 %, kot je bilo prej določeno ⁽²⁾.

D. POŠKODOVANO BLAGO

- (25) Člen 145 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 predvideva, da prihaja pri določanju carinske vrednosti do porazdelitve dejansko plačane cene ali cene, ki jo je treba plačati, kadar se blago poškoduje pred sprostitvijo v prosti promet. Zato sledijo dajatve *ad valorem* za poškodovano blago znižanjem dejansko plačanih ali plačljivih cen, kadar se je blago poškodovalo, in dajatev, ki jo je treba plačati, se samodejno zniža.
- (26) V primeru poškodovanega blaga, za katerega velja najnižja uvozna cena, se dajatev, ki jo je treba plačati, in sicer razlika med najnižjo uvozno ceno in neto ceno franko meja Skupnosti, pred carinjenem ne zniža samodejno. Kadar bi se za poškodovano blago uporabljala enaka najnižja uvozna cena kot za nepoškodovano blago, bi ukrepi lahko presegali mejo, ki je potrebna za odpravo škode.

⁽¹⁾ UL C 359, 15.12.2001, str. 1, uvodni izjavi 1.31 in 1.35.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3386/93 (UL L 306, 11.12.1993, str. 16).

- (27) Da bi se izognili zgoraj opisanemu položaju, bi bilo treba najnižjo uvozno ceno v primeru poškodovanega blaga zmanjšati za odstotek, ki ustreza porazdelitvi cene, ki se dejansko plača ali ki bi se morala plačati. Dajatev, ki jo je treba plačati, bo zato enaka razliki med znižano najnižjo uvozno ceno in znižano neto ceno franko meja Skupnosti pred carinjenjem.
- (28) Proizvajalci Skupnosti so utemeljevali, da bi moral carinsko vrednost za poškodovano blago določati neodvisen strokovnjak, da bi se s tem izognili goljufijam.
- (29) Oceno blaga, poškodovanega ali ne, opravljajo carinski organi v skladu z uveljavljenimi pravili iz Carinskega zakonika Skupnosti. Z vidika teh pravil, ki zagotavljajo zadostno raven nepristranskosti, velja mnenje, da ni potrebe po nadaljnjih posebnih določbah. Zahtevek se zato zavrne.
- (30) Zaradi pomanjkanja utemeljenih trditev zainteresiranih strank se zaključí, da bi morala biti dajatev, ki jo je treba plačati za blago, poškodovano pred sprostitvijo v prosti promet, enaka razliki med znižano najnižjo uvozno ceno in znižano neto ceno franko meja Skupnosti pred carinjenjem –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Člen 2(1) Uredbe (ES) št. 360/2000 se nadomesti z:

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 5. junija 2003

„2. Protidampinška dajatev ustreza:

- (a) razliki med najnižjo uvozno ceno 120 EUR na tono in neto ceno franko meja Skupnosti pred dajatvami v vseh primerih, ko je slednja:
- nižja od najnižje uvozne cene, in
 - ugotovljena na podlagi računa, ki ga izstavi izvoznik s sedežem v Ljudski republiki Kitajski nepovezani stranki v Skupnosti (dodatna oznaka Taric A439).
- (b) stopnji nič, če se neto cena franko meja Skupnosti pred carinjenjem ugotavlja na podlagi računa, ki ga izstavi izvoznik s sedežem v Ljudski republiki Kitajski neposredno nepovezani stranki v Skupnosti, in je enaka ali višja od najnižje uvozne cene 120 EUR na tono (dodatna oznaka Taric A439).
- (c) dajatvi ad valorem v višini 63,3 % v vseh drugih primerih, ki ne sodijo v zgornji pododstavek (a) in (b) (dodatna oznaka Taric A999).

Kadar se protidampinška dajatev ugotavlja v skladu s pododstavkom 2(a) člena 1 in kadar se blago poškoduje pred sprostitvijo v prosti promet, in se dejansko plačana cena ali cena, ki jo je treba plačati, zato porazdeli za določitev carinske vrednosti na podlagi člena 145 Uredbe (EGS) št. 2454/93, se prej omenjena najnižja uvozna cena zniža za odstotek, ki ustreza porazdelitvi dejansko plačane cene ali cene, ki jo je treba plačati. Dajatev, ki jo je treba plačati, bo zato enaka razliki med znižano najnižjo uvozno ceno in znižano neto ceno franko meja Skupnosti pred carinjenjem.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Za Svet

Predsednik

M. STRATAKIS